

Ad 2. Definitionen af kollektive varmforsyningsanlæg

Udtrykket »andre brændbare gasarter« er føjet til for at tage højde for en bredere anvendelse af bl.a. biogas og gas fra lossepladser i varmforsyningen, idet disse ikke i alle tilfælde vil kunne transporteres gennem naturgassystemet på grund af kvalitetsforskelle.

Nr. 2 og 3 er søgt formuleret således, at der er opdeling mellem fremføringsanlæg og produktionsanlæg. Den langtrukne sag om kompetencen vedrørende priskontrollen med kraftvarmeværkerne illustrerede, at det kan være vanskeligt at udforme en klar og enkel definition på et kollektivt varmforsyningsanlæg i de tilfælde, hvor der er tale om en kombineret produktion af el og varme. Dette problem bliver endnu mere uklart, når der er tale om industrielle anlæg, hvis hovedformål naturligvis er noget andet end at producere varme, men som alligevel kan fungere fortrinligt som leverandører af overskudsvarme. Den afgørende fornyelse i varmeplanlægningen bør imidlertid bestå i et forsøg på at optimere samspillet mellem de lokale fjernvarmforsyninger og udnyttelsen af overskudsvarmen fra lokale industrielle processer.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt skal også industrivirksomhedernes overskudsvarme nyttiggøres og sammen med deres procesenergiforbrug og opvarmningsbehov inddrages i den lokale varmeplanlægning under hensyntagen til virksomhedernes konkurrencemæssige situation.

Dette kræver etableringen af et mere direkte samarbejdsforhold mellem kommunerne og den lokale industri i henseende til energiforbrug og -forsyning. På baggrund af prisbestemmelserne i varmforsyningsloven, som fortsat tænkes baseret på principperne i den gældende lov, der giver producenten af varme dækning for omkostningerne samt en rimelig fortjeneste, burde et sådant nærmere samarbejde mellem virksomheder med overskudsvarme og det omgivende lokalsamfund ikke udgøre noget problem, snarere tværtimod. For at sikre, at de foreliggende muligheder for en kombineret energiudnyttelse faktisk bliver udnyttet, er det imidlertid nødvendigt ud over at klargøre dette sigte i lovens formålsparagraf at definere kollektive varmforsyningsanlæg sådan, at kommunerne sikres adgang til at inddrage industrielle anlæg med mulighed for udnyttelse af overskudsvarme i varmeplanlægningen. Det bliver således obligatorisk for industrivirksomhederne at indgå i samarbejdet, men som det fremgår af bemærkningerne

til forslaget til ændring i lovens § 14, skal denne forpligtelse ses i lyset af, at den enkelte virksomhed ikke hermed forpligtes ud over, hvad der følger af hensynet til virksomhedens konkurrencemæssige situation, og endvidere skal det erindres, at der som anført også ligger en mulighed for en rimelig fortjeneste til virksomhederne i forbindelse med leveringen af varme.

Kraftvarmeanlæg med en elkapacitet på under 25 MW kræver ikke bevilling i henhold til elforsyningsloven i dag, uanset at de dækkes af denne lov. Da hovedformålet med små kraftvarmeanlæg er at levere fjernvarme under opnåelse af den effektivitet i brændselsudnyttelsen, der muliggøres gennem den samtidige produktion af elektricitet, bør disse anlæg i godkendelsesmæssig henseende reguleres i medfør af lov om varmforsyning, sådan som det bl.a. er foreslået af Kommunernes Landsforening. Omvendt indebærer dette, at større kraftvarmeværker fortsat primært betragtes som elværker og godkendes i henhold til lov om elforsyning, men sådan, at koordinationen mellem varmeplanlægningen og elforsyningsplanlægningen indgår som et centralt element i myndighedsbehandlingen af elværkeres udbygningsplaner.

Nr. 4 indebærer en udvidelse af lovens anvendelsesområde. Der er i dag mange mindre fælles blokvarmecentraler (med op til 50 boligækvivalenter tilsluttet), som ikke forventes at blive forsynet med fjernvarme eller naturgas inden for en længere årrække, på trods af at det næsten altid vil være samfundsøkonomisk billigere og miljømæssigt bedre end den eksisterende opvarmningsform, som oftest er olie. Med lovændringen vil sådanne blokvarmecentraler kunne kræves tilsluttet senest 1 år efter kommunalbestyrelsens godkendelse af den kommunale varmforsyningsplan.

Ad 3. Kortlægningen af varmebehov for forsyningsmuligheder

De foreslåede ændringer i §§ 4 og 5 vedrørende kortlægningen og udarbejdelsen af kommunale oplæg og regionale varmeplaner i amtskommunerne afspejler det nærmere samarbejde mellem kommunerne og amtskommunerne og de virksomheder i lokalsamfundene, der har muligheder for at levere overskudsvarme enten fra eksisterende anlæg eller ved at tage højde for realiseringen af et sådant samarbejde i forbindelse med indretningen af nye produktionsanlæg.